

Димитър Бежански

Детелина с четири листа

Вчера с цел да спестя малко пари не се качих на тролея, а минах пеша направо през парка. Парите ми бяха крайно необходими за една малка гроздова, която си бях наумил да изпия в кварталния гараж на Кирето.

Вървейки през парка, си помислих, че няма да е лошо, ако вместо една малка гроздова изпия една голяма. Тази мисъл доста ме вдъхнови, ето защо тръгнах с наведена глава и с втренчен в краката си поглед. Надявах се преди мене през парка да е минал някой богат заплес, който да е изръсил едно левче (а защо не и две?!), аз да намеря левчето и хоп – малката гроздова ще порасне и ще стане голяма!

Обаче – ядец! Богатите заплеси явно не ходят пеша и не ръсят из парковете банкноти! С други думи – не намерих никакви левчета. Но намерих... Можете ли да си представите намерих четирилистна детелина!

Господи, как ѝ се зарадвах! Почувствах се като хлапе, на което току-що са му подарили камионче! На толкова години съм, а за първи път намирам четирилистна детелина – символът на щастието! Идеше ми да подскочам от радост! Или да пея! Или да целуна булдога, който в момента препикаваше липата в края на алеята!

След половин час, преливащ от емоции, седях в гаража на Кирето и си пиех малката гроздова заедно със съседа Петров – пенсиониран учител по биология. Той също беше спестил сума ти пари, защото решил да откаже цигарите и не си купил полагащия му се пакет „Арда“.

Разбира се, реших да му се похваля и гордо извадих скътаната в паспорта детелина. Той я погледна разсеяно и каза:

– Мутант!

– Как така – мутант?! – учудих се аз.

– Ами ей така – мутант! Все едно – теле с две глави! Настъпило е някакво объркване в гените ѝ и готово! Можеш да ми вярваш – цял живот към преподавал биология.

– Искаш да кажеш, че е изрод?!

– Точно това искам да кажа.

Въздъгнах разочаровано:

– Пък аз толкова ѝ се радвах, дявол да го вземе!

Пенсиониерият учител Петров отпи от ракията и мрачно рече:

– Моето момче, не си ли забелязал, че в живота често става така?

Радваме се на нещо, радваме се, а в крайна сметка се оказва, че сме се радвали на някакъв изрод!

Станах и помолих Кирето да ми сипе още една малка. На вересия.

КРАЙ

© 2001 Димитър Бежански

Източник: <http://bezmonitor.com>

Публикация:

Димитър Бежански, „Търся французойка“, ISBN 954-715-099-5
(с) Димитър Бежански, 2001, (с) Доньо Донеv, 2001, (с) ВСУ „Черноризец Храбър“ –
Варна, 2001

Публикува се на <http://bezmonitor.com> с любезното съгласие на автора.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3004>]